

عنوان مقاله:

آخرت شناسی به روایت قرآن و عهد جدید

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ادیان، دوره 9، شماره 17 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مرتضی اردشیر - دانشجوی دکتری الهیات تطبیقی، گرایش الهیات مسیحی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

سید ابوالحسن نواب - دانشیار گروه مذاهب فقهی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

احمد رضا مفتاح - دانشیار گروه ادیان ابراهیمی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

مهراب صادق نیا - استادیار گروه ادیان ابراهیمی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

آموزه آخرت از تعالیم مهم کتاب مقدس و قرآن کریم است. در هر دو متن، آیات متعددی درباره آخرت آمده است. با این حال، معنا و ماهیت آخرت در این دو کتاب تفاوت هایی با هم دارد. این تفاوت ماهوی در نهایت به تفاوت در رویکرد این دو کتاب در مطرح کردن آموزه معاد انجامیده است. این مقاله با هدف نشان دادن تفاوت اساسی رویکرد این دو متن در مطرح کردن آموزه معاد نوشته شده است. روش این مقاله، تحلیل محتوای عرفی است و نویسندگان از این طریق به کشف چارچوب مفهومی این آموزه در هر دو متن اقدام کرده اند. بر اساس این روش، کتاب مقدس با استفاده از چارچوب مفهومی خاصی آموزه آخرت را مطرح کرده که چنین است: مرگ، بازگشت مسیح، رستاخیز، روز خدا، نامه های عمل، داوری، نوسازی زمین و آسمان، زندگی بازپسین، بهشت، جهنم. چارچوب مفهومی قرآن کریم هم چنین است: مرگ، رجوع به خدا، قیامت، محاسبه و داوری، نامه عمل، گواهی و گواهان، حکم و حسرت و شادی، حیاة الآخرة، بهشت، جهنم. چارچوب مفهومی هر دو کتاب تا حدی مشابهت دارد. وجود مفاهیمی چون «نامه عمل»، «گواهان»، و «داوری» نشان می دهد که رویکرد و هدف اصلی و کلی هر دو کتاب در مطرح کردن آموزه آخرت، اخلاقی است. با این حال، قرآن کریم در این زمینه بیشتر و آشکارتر از کتاب مقدس به دنبال این هدف است. در عوض، کتاب مقدس زمینه های الهیاتی را بیش از قرآن در مطرح کردن آموزه آخرت دنبال می کند. اناجیل با تاکید بر بازگشت عیسی و زنده شدن مردگان به دنبال توجیه ایمان مسیحی هستند.

کلمات کلیدی:

آخرت شناسی، قرآن، کتاب مقدس، معاد، بازگشت مسیح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1271200>

